

[Agerschou]

Alle SF's ændringsforslag er gode nok, men for at man i Socialdemokratiet ikke skal miste overblikket, vil jeg nøjes med at gennemgå to af dem. Og jeg vil bede alle i den socialdemokratiske gruppe om at slå op i betænkningen. En betænkning ser sådan ud, og der skal stå 29 oppe i det venstre hjørne.

Der er sikkert nogle i den socialdemokratiske gruppe, som ikke er i stand til at finde deres betænkning, men så kan man se hos sidemanden eller sidekvinden.

Man skal slå op på side 5. Og man skal se på ændringsforslag nr. 3 og 4. Og så forklarer jeg det én gang til:

Det, Socialdemokratiet har været med til at indføre, er en varighedsbegrænsning for modtagelse af sygedagpenge, og så har socialministeren nogle undtagelsesbestemmelser.

Det, SF foreslår, er to nye undtagelsesbestemmelser. Det er ikke, fordi vi holder af undtagelsesbestemmelser, men når Folketingets flertal ikke vil vedtage de rigtige ændringsforslag, er vi nødt til at foreslå et par undtagelser mere for at sikre, at folk ikke kommer i klemme.

Den første undtagelse går ud på, at man fortsat skal kunne modtage sygedagpenge, hvor der er rejst en sag om førtidspension.

Og nu skal hvert enkelt medlem i Socialdemokratiets gruppe nøje overveje tingene:

Synes I, at folk, der er syge, og for hvem der er rejst en sag om førtidspension, skal ned på kontanthjælp, inden sagen er afgjort? Hvis I synes, det er helt fint på den måde at sende folk ned på kontanthjælp, så stemmer I mod forslaget ...

Formanden:

Hr. Agerschou, man må ikke tale direkte til folketingsmedlemmerne.

Agerschou (SF):

Det er korrekt. Jeg tror, det er forstået.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på, at sygedagpengene skal kunne fortsætte, hvis der er rejst en sag om arbejdsskadeerstatning. Jeg håber, man nu er klar over, at man skal stemme imod SF's ændringsforslag, hvis man går ind for, at folk, der er arbejdsskadede, og hvis sag ikke er afgjort, skal ned på kontanthjælp. Men hvis man synes, at man vil hjælpe de pågældende, sådan at de kan fortsætte på sygedagpenge, indtil deres sag er afgjort, skal man stemme for SF's forslag.

Jeg håber, at de to ændringsforslag nu står lysende klare, også for medlemmer i den socialdemokratiske gruppe. Men hvis der skulle være spørgsmål, vil jeg anbringe mig nede om hjørnet lige om et øjeblik, så kan medlemmer af den socialdemokratiske gruppe gå ned og spørge om, hvad det handler om.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

I modsætning til hr. Agerschou synes jeg, at man kan anlægge den betragtning, at der ligger en bevidst politik fra Socialdemokratiets side i den holdning, der har været til SF's ændringsforslag.

Det er en bevidst politik, som er i overensstemmelse med den socialpolitik, der er i EF, hvor man knytter socialpolitikken meget stærkt til arbejdsmarkedet, og hvor de, der ikke er i stand til at holde fast i arbejdsmarkedet, glider ganske langsomt ud. Fanden tager de sidste, som man siger.

Jeg vil egentlig gerne spørge Socialdemokratiet, om det forholder sig sådan.

Er det faktisk tilfældet, at man i socialpolitikken og også i den toneangivende del af toppen af fagbevægelsen siger: Nu holder vi op med socialpolitisk at beskæftige os med dem, der ikke kan holde fast i arbejdsmarkedet?

Det, som dette lovforslag egentlig er udtryk for, er, at man faktisk skive for skive skærer de mennesker af, som på grund af helbred ikke kan blive på arbejdsmarkedet, og som ikke opfylder kriterierne for et revalideringsforløb, så de bliver kostet over på bistandshjælp eller til familieforsørgelse.

Det er et af de områder, hvor vi i den socialpolitiske diskussion i EF om det sociale charter har påpeget at fagbevægelsen har et ansvar. Den socialdemokratiske del af fagbevægelsen har haft et ansvar for, at vi fik en god, samfundsomfattende socialpolitik i dette land. Er Socialdemokratiet sammen med LO ved at forlade denne doktrin, så de egentlig kun ser på dem, der kan gøre sig gældende på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg havde håbet, vi kunne have gemt den store debat, indtil vi skal tale om selve lovforslage-